

199

ירושלים, ה' בניסן תשכ"ב
9.4.62

מ
→

1/4/236/1

אל: המפקח הכללי, משטרת ישראל

הנדון: הכאות נשים על-ידי בעליהן.

רבו החלונות מהסוג הנ"ל. מרביתן מקבלות סירוב המשטרה עקב העדר ענין ציבורי; בתלונות המובאות לדין נוסות לעתים הנשים המוכות לסלות לבעליהן ומפנות אלי בקשות לעיכוב הליכים. עפ"י הרוב עושות הן זאת מחמת פחד.

הננו עומדים בפני יזמת חקיקה בנידון מצד חברות בכנסת שתצענה, כנראה, בין השאר, להטיל במקרים קלים של הכאת נשים ענשי כסף שייגבו כדרך שנגבים קנסות על עבירות העבודה מסוימות, וזאת בכדי למנוע מהנשים הנפגעות סלחנות ולחץ על-ידי בעליהן.

בטרם אנקוט עמדה לגבי הפתרון המוצע - אבקש לדעת עמדתך.

הבעיה כולה - מן הקשות היא וראוי כי תשמש נושא לחילופי דברים מקיפים.

ב ב ר כ ה,

ד

גדעון האוזנר
היועץ המשפטי לממשלה

110

לשכת המפקח הכללי

תל-אביב, 6 ביסן תשכ"ב
(13.4.62)

רמ/01 - 19353

היועץ המשפטי לממשלה

הנדון: - הכאת נשים על-ידי בעליהן
סוכין: - מכתב מס. 1/4/236/1
מיום 9.4.62

נראה לי כי הקנס במקרים אלה יהווה
ענש נוסף לנשים המוכות באשר הקנס ישולם ברב
המקרים מתוך הסכום הפעוט שמפריש בעל כזה
לכלכלת המשפחה. משום כך הנני מפקפק ביעילותו.

הכאת האשה הוא רק אספק אחד בהוי
משפחתי המחייב בחינה מעמיקה מצד גורמים שונים.
כדוגמת מפגעים חברתיים רבים אחרים, שימת הדגש
על אמצעים משטריים מהווה לדעתי פתרון מפורק.

ב ב ר כ ה,

י. נחמיאס
המפקח הכללי

משרת ישראל
16.IV.1962
1/4/236/1